

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.27. Caroli Martelli obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Harum litterarum lator Richardus fidelis servus tuus praesens tibi narrabit, quae oculis vidit, & quae deferenda ipsi mandavimus. Verisimile est, quod Papa illud nudis verbis referri jusserit, de quo in Epistola nulla mentio; nempe se ab Imperatore defecturum & Carolo subditum fore.

Saecul. VIII.
A. C. 741.

Cum haec Epistola nihil effecisset, Gregorius Papa ad eundem Carolum alteram dedit, qua vehementissime instat, ut opem ferat. De Longobardis dicit: *Omnia luminaria ad honorem ipsius Principis Apostolorum, & quae a vestris parentibus vel a vobis oblata sunt, ipsi abstulerunt. S. Petri Ecclesia rebus omnibus spoliata manet.* Inde cognoscimus, Principes Francorum jam illo aeo Ecclesiae Romanae dona magna misisse. Item videmus, Papam non petiisse, ut Carolus Dominatum terrenum, Principatusve, sed tantum patrimonia & dominium utile ad alendos pauperes & luminaria conservanda Ecclesiae Romanae assereret.

§. XXVII.

Caroli Martelli Obitus.

Carolus Martellus ideo in Longobardos movere non potuerat, quod eorum auxilio ad repellendos Saracenos opus esset. Hi enim anno septingentesimo

Fredeg. contin. 3 c. 109.
chr. Fontanell. c. 9.

Sæcul. VIII.
A.C. 747.

Id. c. II.
Coint. an.
739.

Paul. VI.
hist. c. 54.

Fred. Coint.
c. 110.

Mabill. to.
3. lit. p. 462.

fimo trigesimo septimo rursus in Franciam irrupentes, & adverso Rhodano navigantes Avenionem ceperunt. At Carolus hac urbe iterum recepta, Narbonam etiam & reliquas Gothiæ Civitates profligatis Saracenis subiecit.

Rediere Arabes post biennium nempe anno septingentesimo trigesimo nono, atque urbibus Arelate, Avenione, Massilia, Arausione, Aquis, Apta Julia pluribusque aliis ejusdem Provinciæ occupatis Embrodunum quoque & Viennam vastarunt. Tunc igitur Carolus ad Luitprandum Longobardorum Regem Legatos misit, dona ferentes, & petentes auxilium. Is non cunctanter annuens cum toto exercitu iter ingressus est; quo comperto Saraceni fugientes Galliam pene totam purgarunt. Carolus recepta Avenione & integra Provincia usque Massiliam in Franciam reversus, Verbejæ ad Æsiam amnem morbo tentatur, ubi Legatis Summi Pontificis honorifice exceptis (postrema hæc fuit Legatio) dona Regia munificentia digna Romam misit, ea deferentibus Grimundo Abbate Corbejensi, & Sigiberto Monasterii S. Dionysii Anachoreta, qui deinde ibidem Abbas fuit. Carolo a Confessionibus fuerat Martinus Monachus ejusdem Abbatiaë Corbejensis Monachus, anno septingentesimo vigesimo sexto

sexto fatis functus, qui vigesimo sexto Sæcul. VIII.
 Novembris inter Sanctos colitur. A. C. 741.

Carolus Regnum Francorum in duos filios suos partitus Carolomanno primogenito Austrasiam, Sueviam, postea Alemanniam dictam, & Thuringiam, Pipino Burgundiam, Neustriam & Provinciam dedit, & tandem Chierii ad Æsiam eodem anno septingentesimo quadregesimo primo obiit, postquam annos viginti sex Titulo Magistri Palatii seu Francorum Principis regnasset. Sepultus est in Ecclesia S. Dionysii prope Parisios, quam multis donis locupletaverat. (*)

§. XXVIII.

Gregorii III. obitus.

Gregorius III. Papa obiit eodem anno 741. Is multas Romanæ Civitatis Ecclesias reparavit ornavitque, & inter alias Ecclesiam S. Petri, quo concessas sibi ab Eutychio Exarcho sex Columnas onychinas duxit, easque statuit circa Presbyterium ab utroque latere ante Confessionem S. Petri, juxta sex alias antiquas, super quas posuit trabes, argento vestitas & simulacris ornatas, ubi ab uno latere expressæ sunt effigies
 Salva-

Anast.

(*) Fabula damnationis Caroli cum corpore & anima legi potest in C. Baronie ad hunc annum.